Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. seu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 135. **Brașovŭ, Duminecă 19 Iunie (1 Iulie)** **1888.**

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 18 Iunie st. v. 1888.

Principele Bismark pune tóte în mișcare spre a câștiga érăși amiciția Rusiei și a-și ajunge astfelŭ ținta multŭ dorită de a isola Francia cu totulŭ.

Se confirmă din tóte părțile scirea, că peste vreo două săptĕmânĭ împĕratulŭ Wilhelm II va avé o întrevedere cu Țarulŭ și acum se mai adauge, că și prințulŭ Bismark va fi de față la acéstă întâlnire.

Diarele germane și diarele cancelariei rusescĭ nu încétă de a asigura, că relațiunile dintre Germania și Rusia au devenitŭ de când cu suirea pe tronŭ a împĕratului Wilhelm mai cordiale.

A fostŭ surprindĕtorŭ a vedé cum organulŭ prințului Bismark a găsitŭ cu cale a ataca cu atâta înverșunare fóia cea mai acreditată a guvernului unguresců tocmai în diua când împĕratulŭ Wilhelm a rostitŭ mesagiulŭ sĕu către parlamentulŭ centralŭ alŭ imperiului, în care accentuéză alianța încheiată cu monarchia nóstră.

Mai multŭ a trebuitŭ însĕ sĕ bată la ochĭ amenințarea fóiei cancelarului germanŭ făcută la adresa Ungurilorŭ din acestŭ incidentŭ, că décă ei arŭ împărtășĭ vederile lui „Pester Lloyd,“ s'arŭ modifica în modŭ însemnatŭ sentimentele cordiale ale împĕratului Wilhelm față cu ei.

Acésta procedere neașteptată primesce esplicarea sa printr'unŭ articulŭ publicatŭ de „Nationalzeitung,“ diarŭ asemenea inspiratŭ de cancelarulŭ, în care articulŭ se discută raporturile dintre Germania și Rusia. Numita fóiă scrie între altele:

„Pe câtŭ timpŭ Țarulŭ va ține în frêu panslavismulŭ, *Germania nu se va lăsa sĕ fiă prinsă în mrejile șovinismului maghiarŭ*, și sĕ lucreze în contra *influinței legitime* a Rusiei în peninsula balcanică. Posiția Țarului în Balcanĭ nu se póte sgudui așa de ușorŭ precum credŭ înfocații Ungurĭ, căcĭ ea este întemeiată pe adevĕrate prestațiunĭ.“

Din aceste cuvinte se vede, că foile bismarkiane au tendința de a documenta Rusiei, că cancelarulŭ germanŭ e decisŭ a ține în frêu șovinismulŭ unguresců, ca sĕ nu turbure apele Rusiei în peninsula balcanică. De aicĭ se esplică și atacurile cele mai nouĕ îndreptate de „Norddeutsche allg. Ztg.“ în contra Ungurilorŭ și a pressei lorŭ.

Décă e vorba sĕ încheie din nou amiciția strînsă cu Rusia, cancelarulŭ Bismark trebue sĕ facă concesiunĭ și una din aceste concesiunĭ este, după cum asigură „National Ztg“, respectarea influinței rusescĭ *în partea ostică* a peninsulei balcanice.

„Atitudinea guvernului germanŭ față cu Rusia“, dice „Nat. Ztg.“, „este efluxulŭ încrederei lui Bismark și totodată a respectului ce'lŭ are pentru influința ruséscă“.

Suntŭ caracteristice argumentele ce le aduce fóia berlineză spre a documenta esistența de faptŭ a influinței rusescĭ. Ea dice, că între altele Țarulŭ e fórte sigurŭ de sprijinulŭ clerului bulgarŭ, care subminéză domnirea partidei naționale bulgare încetŭ, dér sigurŭ. Décă Germania și Austro-Ungaria arŭ voi sĕ nimicéscă influința ruséscă, arŭ întîmpina greutățĭ însemnate și în Serbia. Totŭ așa, adauge „Nat. Ztg.“, disposițiunea Grecilorŭ și a Românilorŭ este de natură a îndemna pe rivalii Rusiei sĕ se lapede de tendințele lorŭ periculóse păcii.

E curiosŭ acestŭ limbagiu, dér fórte semnificativŭ pentru curentulŭ puternicŭ ruso-filŭ, ce domnesce în sferele înalte ale politicei germane.

Pișcăturile pressei germane aplicate Ungurilorŭ, și acum și Polonilorŭ, suntŭ numai o ilustrațiune a trăsăturilorŭ de șacŭ diplomatice ale lui Bismark.

Negreșitŭ că numai spre a'șĭ documenta „respectulŭ față cu influința rusécă“ în Bulgaria, principele Bismark s'a alăturatŭ și la pasulŭ diplomaticŭ alŭ Rusiei pe lângă înalta Pórtă cu scopŭ de a o îndemna sĕ declare a doua óră ilegalŭ guvernulŭ bulgarŭ.

Este remarcabilă de altă parte și atitudinea pressei rusescĭ, care a devenitŭ de unŭ timpŭ încóce multŭ mai conciliantă față cu Germania și a încetatŭ de a mai demonstra cu simpatiile ei pentru Francia. Ba „Novoje Vremia“ merge acum până a susține că a dispărutŭ cu desĕvêrșire temerea, că Rusia s'ar puté alia cu Francia.

Se asigură că prințulŭ Bismark voiesce sĕ se retragă pe timpŭ mai îndelungatŭ la moșia sa. Acolo își va puté țese în liniște planurile sale.

Nu credemŭ însĕ că statele europene vorŭ puté sĕ se bucure de aceeași liniște cu tóte că, după cum anunță „Post“, cancelarulŭ germanŭ s'a esprimatŭ către mai mulțĭ membrii ai parlamentului germanŭ, că are speranță, că timpurile vorŭ deveni pentru durată liniștite și pacînice și că Germania se va puté bucura de-o favorabilă desvoltare interióră.

Fóia lui Bismark și Ungurii.

Scimŭ că fóia bismarkiană „Norddeutsche allg. Ztg.“, findŭ fórte supĕrată asupra monitorului germanŭ alŭ d-lui Tisza, „Pester Lloyd“, din causa criticei ce a făcut'o proclamațiunea împĕratului Wilhelm, a disŭ că décă națiunea maghiară împărtășesce vederile fóiei din Peșta, atuncĭ sentimentele cordiale esprimate în discursulŭ tronului germanŭ pentru Austro-Ungaria arŭ suferi o însemnată modificare cu privire la Ungaria.

„Pester Lloyd“ a rĕspunsŭ rĕstitŭ imputândŭ fóiei bismarkiane, că a așteptatŭ anume optŭ dile, până ce fû pronunțatŭ discursulŭ tronului germanŭ, ca atacândŭ pe Ungurĭ sĕ le strice bucuria, ce trebuia sĕ o sémță în urma lui. Alianța nóstră cu Germania, întrébă „P. Lloyd“, sĕ sufere scădere décă o fóiă independentă și liberală (?) vorbesce unŭ cuvêntŭ francŭ și cinstitŭ cu privire la politica interióră a Germaniei?

In diua următóre 26 Iunie „Nordd. allg. Ztg.“ revine asupra temei și dice, că d-lŭ Falk s'a folositŭ în „Pester Lloyd“ de unŭ tonŭ veninosŭ făcêndŭ insinuațiunĭ calumniatóre. Ii impută apoi că cochetéză cu partida progresistă republicană din Germania și ține mai multŭ la ea decâtŭ la amiciția cu imperiulŭ germanŭ și cu guvernulŭ prusianŭ. In fine își esprimă îndoiéla, că o națiune monarchică ca Ungurii arŭ vedé în organulŭ lui Falk espresiunea disposițiunei publice față cu Germania.

Atacurile fóiei bismarkiane au produsŭ marĭ îngrijirĭ în cercurile politice din Pesta și îndată s'a pusŭ în lucrare unŭ felŭ de remonstrațiune a pressei. Contele Kalnoky și Tisza au datŭ asigurărĭ óspeților din împĕrăția germană, ce se aflau în Peșta, că opiniunea publică în Ungaria a manifestatŭ la tóte ocasiunile nisce sentimente căldurose pentru Germania și o alipire tare la alianța germană.

„Pești Naplo“, „Budapesti Hirlap“, „Egyetértés“ și alte foi maghiare protestéză în contra încercării ce-o face „Norddeutsche allg. Ztg.“ de a conchide dela unŭ singurŭ articulŭ, care după tendința sa a rĕmasŭ isolatŭ, la întrega opiniune publică a țĕrii. Pressa ungurésca a discutatŭ întotdéuna cu cordiulă simpatiă și în modŭ liniștitŭ cele ce s'au petrecutŭ în Germania, cum se cuvine presei unei țĕrĭ, care este așa de strînsŭ aliată cu imperiulŭ germanŭ.

Nu scimŭ décă aceste asigurărĭ și „protestărĭ“ vorŭ fi contribuitŭ a mai potoli mânia fóiei bismarkiane, dér cumcă s'au făcutŭ dovedesce, că Ungurilorŭ nu le este indiferentŭ ce cugetă Bismark asupra lorŭ tocmai acuma.

SCIRILE DILEI.

Primarulŭ orășenescŭ alŭ Clușului face cunoscutŭ, că în *noulŭ institutŭ de sordo-mutĭ*, înființatŭ în Clușŭ, elevii vorŭ avé sĕ-șĭ priméscă instrucțiunea lorŭ în 6 anĭ de dile, absolvândŭ în timpulŭ acesta 6 clase. Primulŭ anŭ ordinarŭ de șcólă se va începe la 4 Octomvre. Elevii însĕ vorŭ fi primițĭ definitivŭ în șcólă numai după-ce mai înainte vorŭ fi supușĭ la o instrucțiune de probă de 6 sĕptĕmânĭ; instrucțiunea de probă se va începe așa-dér la 16 Augustŭ. Instrucțiunea se va da **gratis**, pentru susținere însĕ au sĕ se îngrijéscă părinții elevilorŭ. In șcólă vorŭ fi primițĭ atâtŭ băeți, câtŭ și fete, dela 8—14 anĭ. De rêndulŭ acesta numai 12 inșĭ vorŭ fi primițĭ în acéstă șcólă.

***

D-lŭ *Iosifŭ Lita*, fostulŭ preotŭ din Țapu, fû instalatŭ la 15 Maiu c. ca preotŭ în noua sa parochiă a Iclodului. La intrarea sa în noua parochiă nĭ-se scrie că 'i s'a făcutŭ o primire escelentă din partea poporului.

***

Ministeriulŭ de agricultură, industriă și comerciu din România a învitatŭ pe domnulŭ *Ștefanŭ Velovanŭ*, directorulŭ institutului pedagogicŭ diecesanŭ din Caransebeșŭ, ca, studiindŭ organisațiunea șcólelorŭ de comerciu din Austria, sĕ presinte unŭ raportŭ amĕnunțitŭ pentru organisarea șcólelorŭ comerciale din România după esperiențele dobêndite.

***

Comitetulŭ Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina ne trimite o învitare la sânțirea monumentului rădicatŭ la mormêntulŭ lui *Aronŭ Pumnulŭ*, ce se va serba în Cernăuțĭ în 4 (16) Iulie a. c. O vomŭ publica în numĕrulŭ viitorŭ.

***

In cele 5 subcercurĭ de alegere ale orașului Brașovŭ se vorŭ alege la 16 Iulie n. c. *50 de representanțĭ comunalĭ*, ai cărorŭ mandatŭ a espiratŭ încă cu diua de 31 Decemvre anulŭ trecutŭ. In cerculŭ I președinte va fi Carol Fabrițius, locțiitorŭ Carol Hornung. Cerculŭ II președinte Christian Porr, locțiitorŭ Adolf Günther. Cerculŭ III președinte Ioanŭ Lengerŭ, locțiitorŭ Octavianŭ Sorescŭ. Cerculŭ IV președinte Mihail Haupt, locțiitorŭ Frideric Salmen. Cerculŭ V președinte Gottlieb Schlandt, locțiitorŭ Andreiu Lazarŭ.

***

Instrucțiunea relativă la emisiunea, în Botoșanĭ, de *bilete false de câte 20 de lei* continuă, scrie „Rom. Lib.“, cu multă minuțiositate. Unulŭ din bilete s'a supusŭ examenului Băncii Naționale, altulŭ analisei chimice. E în adevĕrŭ curiosŭ de a se șci cu ce s'a obținutŭ aparența de usură și de vetustate ce s'a datŭ falsei monete. E certŭ astădĭ că Merdinger era numai însărcinatŭ sĕ desfacă biletele, ér că fabricarea lorŭ s'a făcutŭ la Viena, séu în altŭ orașŭ alŭ Austriei, de către fratele lui Merdinger și asociatulŭ lorŭ Wagner. Imitațiunea este așa de perfectă, că comerțulŭ botoșĕnenŭ refusă de a mai accepta chiar și biletele adevĕrate. Ministeriulŭ de finanțe a fostŭ silitŭ sĕ trimită în grabă 20,000 de lei argintŭ pentru a înlesni transacțiunea. In momentulŭ când a fostŭ arestatŭ, Merdinger după o nópte întrégă de discuțiunĭ abia scăpase pe unŭ zarafŭ localŭ, căruia îi străcurase în schimbŭ de ruble o mare cantitate din marfa lui. Trebue sĕ recunóscemŭ, că poliția botoșănénă a fostŭ de o vigilență remarcabilă adauge „Rom. Lib.“

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

De pe lângă Someșŭ, 28 Iunie 1888.

Progresulŭ școlelorŭ românescĭ. Inima fiă-cărui Românŭ trebue sĕ se ample de

bucuriă vědêndŭ, că pre lângă tóte piedecile ce ni le punŭ duşmanii némului nostru, poporulŭ românŭ, deşi e sěracŭ, jertfesce bucurosŭ pentru susţinerea scólei, precum însu-şĭ inspectorulŭ scolasticŭ din comitatulŭ Coşocnei a mărturisitŭ în adunarea comitatului. Şi eu, care amŭ asistatŭ în mai multe comune la esamene atâtŭ în comitatulŭ Coşocnei, câtŭ şi în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, m'am convinsŭ în adevěrŭ, că preste totŭ dicêndŭ, în scólele nóstre se constată unŭ progresŭ din di în di mai mare, interesarea progresivă a poporului faţă cu scóla în împrejurările actuale este admirabilă. Unde suntŭ rădicate scóle de statŭ, acolo şi Românii, în loculŭ scóleloru celorŭ vechĭ, rădică şcóle nouě frumóse şi după planŭ. Aci voiu aminti numai câteva:

In Cojocna, deşi se afla scólă corěspundětóre legilorŭ, graţiă zelului binemeritatului d-nŭ protopopŭ Ioan Hosu, Românii au ridicatŭ altă scólă nouă şi mai frumósă, costândŭ 1700 fl. v. a. fără vecturarea materialului. Totŭ aşa în Ghirişulŭ românŭ, unde s'a înfiinţatŭ o scólă cu 1300 fl. v. a., deşi comuna acésta e mică. Asemenea suntŭ în Ciachi-Gărbou şi Panticeu scóle frumóse şi după planŭ. In tractulŭ Cojocnei peste totŭ am aflatŭ unŭ progresŭ îmbucurătorŭ faţă cu anii precedenţĭ. Se vede, că de când d-lŭ protopopŭ Ioanŭ Hossu stă în fruntea acestui tractŭ, nu cruţă nicĭ o ostenélă pentru a înainta bunăstarea scóleloru din tractulŭ sěu.

Asemenea am vědutŭ progrese îmbucurătóre şi în tractulŭ Dergei, mai alesŭ în comunele Ciachi-Gărbău şi Panticeu. Décă ne vomŭ aduce aminte de prigonirile acestorŭ scóle, şi décă ne vomŭ aduce aminte că preoţii Ioanŭ Drăganŭ din Ciachi-Gărbău şi Demetriu Zdroba din Panticeu, în frunte cu iubitulŭ lorŭ protopopŭ Ioan Haţegan, câtŭ au avutŭ a se lupta şi câtŭ něcasŭ lĭ-au causatŭ scólele de statŭ ridicate în cósta scóleloru confesionale, ca şi în anulŭ trecutŭ, când d-lŭ pretore din Chiachi-Gărbău Vállya Ferencz a silitŭ pe părinţii pruncilorŭ a-şĭ inscrie pruncii la scóla de statŭ, va trebui sě admirămŭ perseveranţa acestorŭ fruntaşĭ ai poporului în lupta pentru esistenţa scóleloru lorŭ. In anulŭ acesta dintre pruncii de Românŭ abia 5—6 au frecuentatŭ scóla de statŭ şi şi aceia suntŭ fii de ai servitorilorŭ dela curţile domnescĭ.

Altcum s'a întêmplatŭ la şcóla de statŭ din Panticeu. Acéstă şcólă a rădicat'o statulŭ în anulŭ 1885 cu spese marĭ în cósta şcólei confesionale grec. cat., dér în anulŭ a acesta a păţitŭ fiasco, căcĭ la *13—14 prunci maghiarĭ şi jidovĭ au părăsitŭ şcóla de statŭ şi au frecuentatŭ şcóla confesională grec. cat.* cu atâta zelŭ şi diliginţă, încâtŭ la esamenŭ au pusŭ în uimire pe toţĭ, cetindŭ, scriindŭ şi calculândŭ bine şi românesce. Peste 52 elevĭ deteră unŭ esamenŭ strălucitŭ, pe când şcóla de statŭ abia are 17 elevĭ şi şi aceia mare parte de pe alte sate. Invěţătorulŭ gr. cat. Iónŭ Nemeşŭ cu praxa de 27 anĭ merită tótă lauda.

Ferice de atarĭ tracturĭ, carĭ au în fruntea lorŭ aşa bărbaţĭ. Cu atarĭ bărbaţĭ póte fi mândru Prea Ven. ordinariatŭ din Blaşŭ.

Someşanulŭ.

M. Ludoşŭ, 29 Iunie 1888.

Despărţěmêntulŭ XIII alŭ „Asociaţiunei“ şi în anulŭ curentŭ îşĭ va ţiné adunarea anuală în M. Ludoşŭ în 10 Iulie 1888 diminéţa la 9 óre. — Domnii protopopŭ Nicolae Solomonŭ şi Vasile Moga mişcă tóte petrile ca adunarea sě fiă câtŭ de bine cercetată, se speréză, că din Câmpiă nu va lipsi nicĭ unŭ preotŭ, docentŭ, inteligentŭ, notarŭ, subnotarŭ, ba sě speréză că şi din poporŭ mulţĭ vorŭ participa, — însě décă Câmpenii nu vorŭ dovedî mai mare interesŭ décă Arieşenii din Turda încóce începênd vorŭ rěmânea totŭ aşa de nepăsătorĭ ca până acuma — resultatulŭ va fi fórte micŭ. Decĭ din Turda până în Têrgulŭ Murěşului şi din Murěşŭ până în Mociu se pornimŭ cu toţii noi sperămŭ că din locurile descrise nu va fi Românŭ cu carte care sě nu ia parte la adunarea nóstră din M. Ludoşiu în 10 Iulie 1888.

Tăureanu.

Intêmplărĭ diferite.

Crimă în Galaţĭ. „Rom. Lib.“ primesce următórele detaliurĭ asupra unei crime care a emoţionatŭ portulŭ Galaţĭ: Briculŭ turcescŭ „Daim Selament“ era ancoratŭ în portŭ, lângă arsenalŭ. Pe la órele 11 doi mateloţĭ Hasan Husein şi Ahmet Elioglu, carĭ sěrbătoriseră cu pré multe libaţiunĭ sěrbătorile Bairamului, întorcêndu-se pe bordŭ au fostŭ dojeniţĭ de măestrulŭ echipagiului. La sgomotulŭ ce se făcù, căpitanulŭ Ibraim Mehmet a ieşitŭ şi, în vederea sěrbătorii religióse, s'a mărginitŭ a da o simplă dojană turburărilorŭ. Unulŭ din aceştia Hasan Husein, punêndŭ mâna pe o manelă se furişéză pe la spatele căpitanului şi dintr'o singură lovitură îi sfărâmà craniulŭ: după douě óre căpitanulŭ murì. Amêndoi culpabilii suntŭ pe mâna instrucţiei şi se găsescŭ depuşĭ la arestulŭ din Galaţĭ. Consululŭ generalŭ otomanŭ a făcutŭ demersurĭ pentru ca, fiă înainte fiă după condamnaţiune, criminalii sě fiă remişĭ Porţii.

Esposiţiunea universală din 1889.

Foile din România publică următorulŭ apelŭ, ce l'amŭ primitŭ şi noi:

Apelŭ către Românĭ!

Guvernulŭ românŭ a refusatŭ de a lua parte în modŭ oficialŭ, la esposiţiunea universală ce se va ţiné în Parisŭ în 1889. Făcêndŭ acésta, guvernulŭ românŭ va fi avutŭ de bună sémă cuvintele sale şi nu e tréba mea sě-lŭ judecŭ. Elŭ a făcutŭ ceea ce au făcutŭ cele mai multe guverne monarchice din Europa.

Este însě óre acésta unŭ cuvêntŭ pentru ca România sě nu ia parte la esposiţiunea universală din 1889? Şi guvernele altorŭ ţěrĭ au declinatŭ invitaţiunea ce le-a adresatŭ guvernulŭ Republicei francese şi cu tóte astea multe din aceste ţěrĭ vorŭ participa la esposiţiune. Iniţiativa privată s'a însărcinatŭ mai pretutindenĭ a lua rolulŭ pe care guvernele din consideraţiunĭ curatŭ politice nu-lŭ puteau îndeplini. S'au formatŭ comitete naţionale, care au cerutŭ şi obţinutŭ pentru ţěrile lorŭ locurĭ cuviinciόse în sînulŭ esposiţiunii şi astfelŭ mai tóte naţiunile lumii vorŭ fi representate la acéstă mare şi imposantă manifestaţiune a progresului.

România e una din puţinele ţěrĭ în care până acum nu s'a făcutŭ încă nimicŭ în scopulŭ participării ei la marea serbare internaţională din 1889.

Constatŭ faptulŭ cu durere, fiindcă sciu că România ar fi trebuitŭ sě fiă cea dintêiu dintre tóte naţiunile care sě alerge ca poporŭ, décă nu ca guvernŭ, la învitaţiunea Franciei, a Franciei generóse.

Dér nu e timpŭ de tânguitŭ.

Sě reparămŭ acéstă uitare. O putem face încă. N'avemŭ decâtŭ sě voimŭ.

Deşi ultimulŭ termenŭ pentru admisiune a trecutŭ de multŭ, eu m'am adresatŭ direcţiunii generale a esposiţiunii şi am obţinutŭ, ca o favóre cu totul escepţională, unŭ locŭ cuviinciosŭ pentru România.

Cerŭ Românilorŭ din tóte unghiurile sě'mĭ dea concursulŭ lorŭ pentru a umplea acestŭ locŭ într'unŭ modŭ demnŭ de naţiunea română.

Facŭ înainte de tóte apelŭ la pressa română, fără deosebire de partide, sě se pună în fruntea acestei întreprinderĭ, sigurŭ fiindŭ că cu ajutorulŭ ei ideea mea va triumfa.

E o cestiune naţională la mijlocŭ şi în cestiunile naţionale pressa română a doveditŭ totdéuna că e la înălţimea misiunii sale.

Ungurii vorŭ participa la esposiţiune. Serbia ia parte în modŭ oficialŭ şi va ocupa în palatulŭ productelorŭ industriale unŭ spaţiu de patru sute metrii pătraţĭ. Grecia asemenea participă. Nu mai vorbescŭ de celelalte naţiunĭ.

Ce veţĭ dice, Românilorŭ, când visitândŭ în 1889 măreaţa esposiţiune, veţĭ vedé produsele vecinilorŭ voştri desfătându-se în mijloculŭ atâtorŭ minunĭ, şi nu veţĭ găsi nicĭ unŭ cultivatorŭ care sě vě reamintéscă patria nóstră? Ore nu veţĭ fi cuprinşĭ de unŭ simţěmêntŭ de jale adêncă şi inima vóstră nu se va strînge de durere?

Nu, nu trebue sě ne lăsămŭ mai pe josŭ.

România are astădĭ ca sě arate lumii. — Dela 1867 ea n'a mai espusŭ în Parisŭ. Şi de atuncĭ încóce ce progrese a făcutŭ în tóte direcţiunile! Deja la esposiţiunea din Viena, în 1873, progresulŭ era věditŭ. La 1878 ne-a împedecatŭ resbelulŭ a participa la esposiţiunea din Parisŭ. Ce ne póte împedeca în 1889? Nimicŭ, decâtŭ celŭ mult îndolenţa. Sě dovedimŭ că nu suntemŭ indolenţĭ, că suntemŭ o naţiune plină de viéţă şi de viitorŭ.

O esposiţiune universală este unŭ felŭ de esamenŭ la care suntŭ supuse din când în cândŭ popórele, ca scolarii după unŭ cursŭ óre-care. A nu ne înfăţişa la esposiţiunea din 1889 ar fi a mărturisi, că ne tememŭ de esamenŭ, ar fi a declara, că n'am făcutŭ nicĭ unŭ progresŭ de unŭ timpŭ încóce.

Sě dovedimŭ contrariulŭ.

Dér ce e de făcutŭ pentru ajungerea acestui scopŭ?

Totŭ ce póte fi mai uşorŭ.

Sě se constitue în grabă unŭ comitetŭ naţionalŭ de iniţiativă pentru participarea României la esposiţiune şi restulŭ va veni de sine. Cu bunăvoinţă tóte suntŭ cu putinţă.

Am credinţă, că se găsescŭ în România doi-spre-dece bărbaţĭ de frunte carĭ sě înţelégă însemnătatea absenţei totale a României dela esposiţiunea din 1889 şi carĭ sě se devoteze acestei cause.

Facŭ apelŭ la toţĭ aceia, carĭ păstréză încă Franciei iubirea pe care o merită şi carĭ îşĭ iubescŭ în acelaşŭ timp îndestulŭ ţéra lorŭ pentru ca sě nu lase sě trécă o asemenea ocasiune fără a'şĭ face datoria de Românĭ.

Facŭ în fine apelŭ la toţĭ industriaşii marĭ şi micĭ, la toţĭ cultivatorii românĭ marĭ şi micĭ, căcĭ în definitivŭ e causa lorŭ pe care o apěrŭ. Interesulŭ lorŭ cere ca productele lorŭ sě figureze la esposiţiunea din 1889, căcĭ deosebitŭ de satisfacţiunea de a fi făcutŭ unŭ serviciu ţěrei lorŭ, ei vorŭ avé şi unŭ profitŭ materialŭ netăgăduitŭ, fără a mai vorbi de aursola acelora ale cărorŭ producte séu manufacturĭ vorŭ obţiné medalii.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

4

Snóve şi poveştĭ slavice

Istorisite după F. S. *Kraus.*

PAŞA DE OŢELŬ.

Impěratulŭ smeilorŭ şi alŭ şoimilorŭ şi alŭ vulturilorŭ se puseră la svatŭ, hotărîră sě învià pe cumnatulŭ lorŭ şi întrebară pe trei smei, cei mai sprintenĭ şi mai iuţĭ dintre toţĭ smeii, care póte aduce mai degrabă apă din apa Iordanului. Unŭ smeu grăi: „Eu aducŭ într'o jumătate de césŭ“. Alŭ doilea dise: „Eu aducŭ într'unŭ sfertŭ de césŭ“. Alŭ treile dise: „Eu aducŭ în nouă minute“. Impěraţii îi diseră celui de-alŭ treilea: „Du-te şi adu degrabă apă“. Smeulŭ aduse apa. Impěraţii o luară şi o věrsară pe ranele feciorului de împěratŭ; ranele se vindecau vědêndŭ cu ochii şi feciorulŭ de împěratŭ sărì în picióre, veselŭ şi sănětosŭ, de-ai fi credutŭ că nimicŭ nu i-a fostŭ.

Impěraţii ilŭ sfătuiră, sě se întórcă acasă, după ce l'au inviatŭ. Dér feciorulŭ da împěratŭ voia sě-şĭ mai cerce odată noroculŭ, şi sě-şĭ scape nevasta. Cumnaţii îi grăiau: „Lasă-te de gândulŭ ăsta, că te vei prăpădi, căcĭ altă viéţă nu o sě ai decâtŭ cea dela Dumnedeu“. Dér dênsulŭ nu audia şi nu înţelegea. Impěraţii îi grăiră: „Bine, décă vréi sě mai cercĭ odată, di-i nevestii sě întrebe pe Paşa de oţělŭ, şi vino apoi de ne spune, sě'ţĭ ajutămŭ şi noi“.

Feciorulŭ de împěratŭ se duse tiptilŭ la nevastă-sa şi o învěţà, cum sě afle dela Paşa de oţěl înce-i stă puterea şi sě-i spună. Paşa de oţělŭ venì acasă şi nevasta începù a'lŭ iscodi: „Spune-mĭ, în ce îţĭ stă puterea?“. Paşa de oţělŭ îi vorbì: „Nevastă, puterea îmĭ stă în paloşŭ“. Nevasta începù a se închina la paloşŭ ca la unŭ Dumnedeu; Paşa de oţělŭ începù a hohoti şi grăi: „Muere fără minte, puterea nu'mĭ stă în paloşŭ, ci în săgétă“ şi nevasta începù a se închina la săgétă ca la unŭ Dumnedeu. Paşa de oţělŭ îi dise: „Nevastă, nevastă, cine te-a învěţatŭ, bine te-a învěţatŭ cum sě iscodeştĭ în ce îmĭ stă puterea. De-ar mai trăi bărbatulŭ těu, l'aşŭ bănuì pe elŭ“. Nevasta se jura, că nimenĭ nu a învěţat'o, căcĭ nimenĭ nu a mai datŭ pe la dênsa.

După-ce au trecutŭ câteva dile, feciorulŭ de împěratŭ venì şi nevastă-sa îi spuse, că nu a pututŭ afla în ce'i stă puterea Paşei de oţělŭ. Feciorulŭ de împěratŭ îi dise: „Mai cércă sě afli şi se duse.“

După-ce venì Paşa de oţělŭ acasă, femeea întrebà éră, în ce'i stă puterea? Paşa îi rěspunse: „Fiind-că îmĭ ţii puterea în mare cinste, 'ţĭ-oiu spune dreptŭ în ce îmĭ stă. Departe, departe de aicĭ e unŭ munte înaltŭ, în munte trăesce o vulpe, vulpea are în inimă o pasěre şi pasěrea îmĭ ţine puterea. Pe vulpea greu o prindĭ, căcĭ se preface în alte lighióne.“

A doua di, după ce Paşa de oţělŭ s'a dusŭ de acasă, feciorulŭ de împěratŭ venì sě afle ce i-a spusŭ Paşa nevestei sale. Nevasta îi spuse, ce a aflatŭ. Feciorulŭ de împěratŭ se duse le cumnaţĭ.

Cumnaţii ilŭ aşteptau doritorĭ, sě afle şi ei, se bucurară multŭ şi porniră la munte. Cum ajunseră, slobodiră vulturii, sě gonéscă vulpea, vulpea se ascunse într'unŭ lacŭ şi se făcù pescăruşŭ dér şoimii ilŭ goniră şi-lŭ alungară dela lacŭ, pěscăruşulŭ se înălţà în norĭ, smeii porniră după dênsulŭ până ce sě făcù ér vulpe şi voia sě scape prin visunii, dér vulturii o prinseră.

Impěraţii poruncìră sě spintece vulpea şi sě'i scóţă inima, apoi aţîţară un focŭ, îi tăiară inima şi aruncară pasěrea în flacărĭ. Cum a arsŭ pasěrea, s'a sfîrşitŭ şi Paşa de oţělŭ. Feciorulŭ de împěratŭ îşĭ luà nevasta şi se întórse acasă.

Despre servitóre.

de *Mark Twain.*)*

In contra tuturorŭ servitóreloru, de orĭ-ce naţionalitate arŭ fi ele şi de orĭce etate, îmĭ esprimŭ indignaţiunea mea blăstěmându-le.

Motive:

Totdéuna servitórele punŭ perina în faţa lampei astfelŭ încâtŭ décă vréi sě cetescĭ séu sě fumezĭ înainte de a adurmì — unŭ obiceiu vechiu plăcutŭ alŭ tinerimei — sě ţii cartea într'o posiţiă nepotrivită şi sě'ţĭ orbéscă ochii.

Décă a doua di de diminéţă vědŭ servitórele că ţĭ-ai schimbatŭ perina în partea cealaltă a patului, în locŭ ca acéstă întêmplare sě o ia ca o dojană binevoitóre, ele în puterea absolută, ce le este dată, şi fără sě aibă milă de stângăcia ta, se bucură fórte mult, că te-au pututŭ şicana şi nemulţămi, şi de sigurŭ

*) Scriitorŭ umoristicŭ americanŭ.

Sĕ se constitue dér fără întârḑiere comitetulŭ naţionalŭ de iniţiativă şi sĕ începă a lucra. Deosebitŭ de comitetul centralŭ din Bucuresci, s'ar mai puté forma comitete judeţene în tóte oraşele ţĕrei, cum şi peste munţĭ.

Eu mĕ voiu pune cu totulŭ la disposiţiunea comitetului centralŭ şi-i voiu da tóte desluşirile de care va avé trebuinţă, comunicându-i în acelaşŭ timp şi planulŭ pe care l'am conceputŭ pentru a asigura reuşita întreprinderii.

Trebue însĕ sĕ ne grăbimŭ, fiindcă décă am întârḑia multŭ, fără a-i da unŭ rĕspunsŭ definitivŭ, direcţiunea generală a esposiţiunii s'ar considera deslegată de promisiunea ce mĭ-a datŭ de a reserva României loculŭ necesarŭ.

La lucru, dér, Românilorŭ, şi naţiunea nóstră va fi representată, şi bine represintată, la esposiţiunea universală din 1889.

Parisŭ, Iunie 1888.

Alexandru Ciurcu.
229, Faubourg St. Honoré.

P. S. Toţĭ aceia, carĭ vorŭ adera la propunerea mea, suntŭ rugaţĭ a'mĭ comunica adesiunea lorŭ. Doritorii de a espune sĕ-mĭ arete în acelaşŭ timpŭ obiectele ce voiescŭ sĕ espună.

Literatură.

In tipografia diecesană din Caransebeşŭ a eşitŭ de sub tiparŭ **Legea din 1886 art. XXIX.** Despre redactarea cólelorŭ de carte funduală séu noua carte funduală, tradusă şi esplicată în limba română, după textulŭ oficialŭ originalŭ, de *Pavelŭ Rotariu*, advocatŭ în Timişóra. Formatŭ micŭ 8⁰ de 72 pag., cuprinḑêndŭ în partea ultimă şi unŭ formularŭ (aproximativŭ) de cólă funduală în înţelesulŭ legei de care e vorba. — Scopulŭ ce l'a avutŭ în vedere d-lŭ autorŭ la traducerea şi esplicarea acestui opŭ a fostŭ, după cum se esprimă în prefaţă, ca acéstă lege sĕ fiă bine pricepută de Românĭ, fiindcă prin ea se reguléză o lucrare, ce va atinge dreptulŭ de proprietate, de possesiune, dreptulŭ hipotecarŭ etc. carĭ tóte din punctŭ de vedere materialŭ, suntŭ de însemnătate pentru poporŭ. Fără esacta cunoscinţă a acestei legĭ şi fără o viuă interesare de lucrările ce adĭ-mâne se vorŭ întreprinde pe temeiulŭ ei mulţĭ ómenĭ vorŭ puté suferi perderĭ mai alesŭ cu privire la unele drepturĭ hipotecare, cum s'a întêmplatŭ d. es. şi atuncĭ, când pentru primadată s'au redactatŭ protocólele de carte funduală. Acéstă carte se póte procura cu bagatelulŭ preţŭ de 30 cr. dela d-lŭ autorŭ Pavelŭ Rotariu din Timişóra (Temesvár).

Balŭ în Betleanŭ.

Dumineca, în 22 Iulie n. c. Inteligința română din Betleanŭ, în comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca, va arangia unŭ balŭ restrînsŭ alŭ căruia venitŭ este destinatŭ în favórea bisericei şi şcólei române gr. cat. de acolo.

Preţulŭ întrărei de persónă 1 fl. 20 cr., ér în familiă de persónă 1 fl. v. a. Inceputulŭ la 8 óre séra.

Pentru comitetŭ: Gregoriu Puşcariu preşedinte. Simeonŭ Moldovanŭ, secretarŭ. Ioanŭ Grecu, cassarŭ. Alexandru Morariu, controlorŭ. Vasiliu Morariu, curatorŭ primŭ.

Suprasolvirile şi ofertele marinimóse se vorŭ primi cu mulţămită şi se vorŭ cuita pe cale ḑiaristică.

DIVERSE.

Cenuşa lui Beethoven. — Vinerĭ s'a făcutŭ la Viena o ceremoniă atingĕtóre. S'a transportatŭ cenuşa lui Beethoven din miculŭ cimiterŭ Woehring la noulŭ cimitirŭ centralŭ din Viena. La una după améḑĭ, deputaţiunile conservatorului şi a societăţilorŭ musicale din Viena din Bonn, unde s'a născutŭ marele compositorŭ, din Berlinŭ, autorităţile capitalei Austriei, nepotulŭ şi nepóta lui Beethoven, o delegaţiune a „Concordiei," asociaţiunea ḑiaristilorŭ vienezĭ. s'au adunatŭ la cimitirulŭ Woehring. Municipalitatea şi tóte delegaţiunile au adus coróne frumóse ca sĕ fiă puse pe mormêntulŭ în care se va odihni definitivŭ cenuşa lui Beethoven.

La óra unu şi jumĕtate se deschise paraclisulŭ în care se afla cosciugulŭ, păzitŭ de doi ómenĭ. După ce puseră sicriulŭ pe o trăsură de gală la care erau înhămaţĭ optŭ cai, cortegiulŭ porni. Unŭ cioclu călare purtândŭ unŭ drapelŭ negru precum şi o corónă de laurĭ, deschidea mersulŭ. După dênsulŭ veneau alţĭ doi călăreţĭ, carĭ duceau felinare aprinse şi înfăşurate cu zăbranicŭ; apoi o trăsură plină cu coróne, cerulŭ cu coşciugulŭ înconjuratŭ de slujitorĭ d'ai pompelorŭ funebre, fiă-care ţiindŭ în mână lampióne cernite cu zăbranicŭ, după dricŭ doi feciorĭ ducêndŭ, pe perne de catifea roşie, unulŭ o liră, celalaltŭ o corónă; apoi o a doua trăsură încărcată cu coróne, câteva trăsurĭ în doliu, şi în fine deputăţiunile.

Pe totŭ drumulŭ era înşiruită o mulţime numerósă; bonţurile de gazŭ ale felinarelorŭ de pe drumŭ erau aprinse în semnŭ de jale. La cimiteriulŭ centralŭ se cânta unŭ corŭ de Beethowen de către elevii conservatorului. Apoi coajutorulŭ Agerer, care asistase fiindŭ copilŭ la îmormêntarea compositorului, în 1827, binecuvênta sicriulŭ, care fŭ dusŭ până la criptă prin o deputaţiune de profesorĭ ai conservatorului. D. de Leneinski, unulŭ din actorii principalĭ dela Burgtheater, ceti, cu arta lui particulară, unŭ elogiu funebru compusŭ de d. de Weilen, preşedintele Concordiei, şi unŭ nou corŭ de Beethowen fŭ cântatŭ de elevii conservatorului pentru terminarea ceremoniei.

Trei telegrame. Iată textulŭ a trei telegrame primite de împĕrătésa Victoria după încetarea din vieţă a soţului ei Friedericŭ III: Din Windsor: „Bărbatulŭ tĕu a luatŭ în mormêntŭ cu elŭ cele din urmă zîmbirĭ ale vieţii mele „*Victoria*," regina Engliterei. Din Roma: „Când plângŭ toţĭ, durerea fiecăruia mai scade. Potolesce'ţĭ foculŭ, căcĭ lumea întrégă plânge cu tine. „*Margareta*," regina Italiei. Din Madridŭ: „Cerulŭ e nemilosŭ; cei doi ómenĭ carĭ acum doi anĭ erau la masa mea, tinerĭ puternicĭ, plinĭ de sănĕtate, Alfonsŭ şi Fridericŭ, nu mai suntŭ. „*Cristina*," regenta Spaniei.

Tratamentulŭ migrenei prin sare comună. — D. Batom trece în revistă diferitele tratamente întrebuinţate în contra migrenei. Fără a constata utilitatea nicĭ unuia dintre ele, elŭ presintă unŭ nou remediu, care se recomandă prin aceea, că nu e periculosŭ şi fiindŭ la îndemână orĭ-cui. Acestŭ remediu este sarea de bucătărie. După cum Nothnagel i-a recunoscutŭ în modŭ fortuitŭ favorabilele ei efecte în accesele epileptice, totŭ aşa şi autorulŭ, din întêmplare, a constatatŭ, că acestŭ corpŭ oprea crisele de migrenă séu că le modifica în modŭ fórte favorabilŭ. Modulŭ de a se servi este identicŭ cu acela ce se întrebuinţéză pentru a preveni accesele de epilepsiă. In momentulŭ când cineva simte primele simptome ale migrenei, trebue sĕ ia o jumătate séu o întrégă lingură de sare ordinară în natură şi sĕ bea în urmă puţină apă. In regulă generală se întêmplă, că accesulŭ iminentŭ avortéză, séu că cedéză fórte iute, décă elŭ s'a stabilitŭ deja. Autorulŭ nu aduce decâtŭ 6 casurĭ, tóte favorabile, în sprijinulŭ medicamentului ce propune. Pentru elŭ utilitatea clorurului de sodium, în aceste casurĭ, trebue atribuită unei acţiunĭ reflexe.

† **Necrologŭ.** Simeonŭ Triffu notarŭ cercualŭ, ca soţŭ; Maria, Emiliu, Aurelia, Lucreţia şi Victorŭ ca fii; Justinŭ şi Ioachimŭ Cacovanu ca fraţĭ; Vasilie şi Ştefanŭ Cacovanu, Vasilie şi Simeonŭ Bologa, ca unchiaşĭ; Anastasia Triffu ca socră; Ana, Maria, Sofia, Ionŭ Triffu, cancelistŭ reg. jud. cu soţia sa Maria născ. Manu ca cumnaţĭ; Georgiu, Zenovia, Titusu Triffu ca nepoţĭ; Ionŭ, Grigore şi Pelagia Triffu măr. Popŭ ca verĭ; în numele lorŭ precum şi a altorŭ consângenĭ şi afinĭ cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscinţă, cumcă multŭ iubita lorŭ soţiă, mamă, noră, cumnată şi nepótă **Maria Triffu** născută **Cacovanu,** după unŭ morbŭ mai îndelungatŭ, şĭ-a datŭ sufletulŭ sĕu blândŭ în mânile Creatorului în 22 Iuniu st. n. a. c. la 9 óre séra în alŭ 30-lea anŭ alŭ etăţei şi a 9-lea alŭ fericitei sale căsĕtorii. Rĕmăşiţele pământescĭ se vorŭ binecuvênta după ritulŭ gr. cat. în 24 Iuniu 1888 la 3 óre p. m. şi se vorŭ depune spre eternulŭ repausŭ în cimiteriulŭ din Borgo-Tiha. — Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria eternă!

Borgo-Tiha, 23 Iuniu 1888.

ULTIME SCIRĬ.

(Inchiderea delegaţiunilorŭ)

Budapesta, 28 Iuniu. Delegaţiunea *ungurésca* precum şi cea austriacă a votatŭ séra în unanimitate, în a treia citire, proiectele de lege guvernamentale.

Ca şi comitele Kalnoky în faţa delegaţiunii austriace, d. de Kallay a esprimatŭ în faţa delegaţiunii ungurescĭ recunoscinţa împĕratului şi mulţumirile ministerului comunŭ, după aceea preşedintele a închisŭ sesiunea printr'unŭ discursŭ care esprimă speranţa consolidării situaţiunii în Europa precum şi a intereselorŭ monarchiei.

Praga, 28 Iunie. Foile cehice critică pasagiulŭ privitorŭ la Austro-Ungaria din mesagiulŭ împĕratului Wilhelm, ḑicêndŭ că elŭ amintesce vechia confederaţiune germană, dér Austria nicĭodată nu se va mai vêrî într'o asemenea confederaţiune, care ar face dintr'însa o vasală a imperiului germanŭ.

„Politik" susţine că poporaţiunea din Austria nicĭ nu doresce o intimitate mai mare cu Germania, aşa ca sĕ-şĭ alégă pe acésta de patronŭ şi ea sĕ ocupe o posiţiune de vasală.

Berlinŭ, 28 Iunie. D. *Carpŭ*, ministrulŭ afacerilorŭ străine alŭ României, a fostŭ primitŭ erĭ de împĕratulŭ. D. Carpŭ a avutŭ erĭ o întrevedere cu principele de Bismarck, apoi cu comitele Herbert de Bismarck, la care a prânḑitŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 24 Iunie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.46	Vênd.	8.48
Argintŭ românescŭ .	„	850	„	8.51
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.32
Imperialĭ	„	10.80	„	10.82
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	112.—	„	113.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.80
Renta de hârtiă 5%	88.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.75
Bonurĭ rurale ungare	104.90
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Renta de hârtiă austriacă	80.75
Renta de argintŭ austriacă	81.60
Renta de aurŭ austriacă	111.60
Losurĭ din 1860	138.50
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	864.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	298.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	304.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.90
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 imp. germane	61.45
Londra 10 Livres sterlinge	125.90
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	128.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.80

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

şi pentru a doua óră când îţĭ facŭ patulŭ îţĭ aşeḑă perinele totŭ în partea aceea, ca sĕ te năcăjescĭ din nou.

Suntŭ ciudate. Cum au vĕḑutŭ că nu-ţĭ place cum ţĭ-au pus perinile, de te-ar vedé că morĭ de nĕcazŭ şi încă nu'ţĭ facŭ pe chefŭ, ci din contră caută sĕ-ţĭ amărască ḑilele, şi décă din întêmplare îţĭ aşeḑă lumina cum se cuvine, atuncĭ de sigurŭ te pomenescĭ că ţĭ-au strîmbatŭ patulŭ, astfelŭ că érăşĭ trebue sĕ te năcăjescĭ.

Iţĭ pui de pildă cofĕrulŭ şése policarĭ departe de părete, pentru ca deschiḑêndu'lŭ sĕ nu stricĭ păretele cu capaculŭ, nu se póte sĕ ţĭ'lŭ lase cum l'ai pusŭ tu, ci din contră îlŭ împingŭ lângă părete. O facŭ cu intenţiă.

Vreai sĕ ai scuipătóre într'unŭ locŭ anumitŭ, unde îţĭ vine bine la îndemână de sigurŭ servitórele nu suntŭ mulţămite cu acésta şi totŭ într'una îi schimbă loculŭ.

Papucii totdéuna ţi-i pune în locurĭ unde îţĭ este neplăcutŭ sĕ umbli, ţi'i vîră de pildă sub patŭ până lângă părete şi se bucură fórte multŭ, şi facŭ acestŭ lucru numai şi numai pentru a te pleca în modŭ necuviinciosŭ, pentru a te nĕcăji, şi pentru a te certa cu băiatulŭ care-ţĭ curăţă papucii. Cutia cu chibritele în fiăcare ḑi o punŭ airea. Caută totdéuna unŭ altŭ locŭ pentru chibrite, ér în loculŭ unde au fostŭ până acum chibritele îţĭ punŭ vr'o sticlă, vr'unŭ paharŭ, séu altŭ lucru, care se sparge uşorŭ, pentru a-ţĭ face pagubă, séu décă l'au spartŭ servitórele mai înainte, pentru a'şĭ ascunde vina.

Nicĭ măcarŭ mobilele nu ţi le lasă în pace. Vii seara târḑiu acasă, apoi poţĭ fi sigurŭ, că vei găsi masa de scrisŭ acolo, unde ţĭ-a fostŭ garderobulŭ, şi a doua ḑi décă, când ai plecatŭ de acasă, ai lăsatŭ spălătorulŭ la uşe şi jeţulŭ la ferestră, sĕ nu te mai indoiescĭ, că venindŭ după aceea séu venindŭ nóptea, nu te vei împedeca de jeţŭ şi că nu vei cădé, şi apoi mergênd mai departe, vrêndŭ sĕ te odihnescĭ la ferestră, sĕ fii sigurŭ că te vei pune în spălătorŭ. E neplăcutŭ de totŭ. D-vóstrĕ vĕ place?

In sfêrşitŭ, orĭ ce ai pune undeva, nu s'ar puté ca servitórele sĕ-ţĭ lase lucrurile acolo. Cum li se dă ocasiune facŭ schimbările, ce le află de lipsă în rĕutatea lorŭ. Aşa ceva este în firea servitórelorŭ, şi le face o deosebită plăcere a nĕcăji lumea în chipulŭ acesta, ba ce-i mai multŭ, mĕ şi îndoescŭ că arŭ puté trăi fără a-şĭ face mendrele lorŭ.

Adună de pe josŭ petecele de hârtiă, care le-ai aruncatŭ, ţi le punŭ pe masă şi suntŭ în stare sĕ facă foculŭ cu manuscriptele tale. Ai vr'o sdranţă de hârtiă murdară, de care ai vré sĕ te scapĭ odată ca de unŭ ce netrebnicŭ, nu-ţĭ este uşorŭ, căcĭ orĭ de câteorĭ ai arunca-o, servitórele o ridică şi ţĭ-o punŭ pe masă totŭ în loculŭ acela unde a fostŭ la începutŭ, şi acésta le face lorŭ o bucuriă nespusŭ de mare.

Lorŭ le trebue mai multă pomadă de câtŭ la şese bărbaţĭ şi décă le învinovăţescĭ că ţĭ-au furatŭ din pomadă apoi mintŭ de stau apele în locŭ.

Décă îţĭ laşĭ cheia în uşă de comoditate, o iau la ele sub pretecstŭ ca sĕ nu între vr'unŭ vagabundŭ în odae; în adevĕrŭ însĕ facŭ lucrulŭ acesta numai pentru ca întorcêndu-te ostenitŭ acasă sĕ nu poţĭ întra dintr'odată în odae, ci sĕ mai umbli încóce şi încolo şi sĕ-ţĭ aducĭ cheia, décă nu cumva vrei sĕ fii espusŭ neplăcerei de a da bacşişŭ.

Din adinsŭ se încércă a face patulŭ până a nu tea-i fi sculatŭ numai ca sĕ-ţĭ strice somnulŭ de dimineţă, şi fi sigurŭ că décă te-ai sculatŭ, nu se intereséză de patŭ până a doua ḑi.

Cu unŭ cuvêntŭ servitórele îţĭ procură o mulţime de miserii pe carĭ le fac din curată rĕutate.

Servitórele n'au aprópe nicĭ un sentimentŭ umanŭ. Decĭ décă voiu puté fi vr'odată în camera deputaţilorŭ, celŭ din teiu lucru care l'aşĭ face ar fi de a aduce o propunere prin care sĕ curăţă servitórele de pe lume. **P.**

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

PUBLICAȚIUNE.

În diua de *19 Iunie st. v.* (1 Iuliu st. n.) a. c. la órele 2 p. m. se va ține în cancelaria comitetului parochialŭ dela biserica sf. Adormirĭ din Satulungŭ (Hosszufalu) o *licitațiune minuendă* asupra *mai multorŭ reparaturĭ,* ce se cerŭ la biserică și la școlă. Prețulŭ strigării va fi dela suma de 1315 fl. v. a.

Ofertele în scrisŭ se primescŭ până la începerea licitațiunii.

Condițiunile speciale se potŭ vedé în fiecare di în edificiulŭ școlei dela acéstă biserică.

Comitetulŭ parochialŭ.
Voicu Roșculețŭ,
președinte parochialŭ.

89,3—3

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Brană:* 12 óre 30 m. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Brană* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.